

14 juillet 1991 sur les pratiques du commerce et sur l'information et la protection du consommateur;

- maintenant en vigueur les articles 20, 21 et 29 de la loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur; ces dispositions sont celles qui prévoient que toute annonce de réduction de prix doit faire référence à un prix défini par la loi, en l'occurrence le prix le plus bas pratiqué durant le mois précédent le premier jour de l'annonce en question et celles qui interdisent l'annonce de réduction de prix au-delà d'un mois et en-deçà d'une journée;
- maintenant en vigueur l'article 4, paragraphe 3, de la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice et l'organisation des activités ambulantes et foraines ainsi que l'article 5, paragraphe 1, de l'arrêté royal du 24 septembre 2006 relatif à l'exercice et à l'organisation des activités ambulantes; ces dispositions reviennent à interdire en principe, à l'exception de certains produits et services, toute vente ambulante lorsque celle-ci est effectuée au domicile du consommateur pour des produits ou services d'une valeur totale supérieure à 250 euros par consommateur, ainsi que la vente d'un certain nombre de produits tels que les métaux précieux, les pierres précieuses et les perles fines.

La Cour de justice va faire droit à l'action de la Commission.

S'agissant de l'exclusion de certaines professions du champ d'application de la loi du 14 juillet 1991, l'Etat belge faisait valoir que le manquement allégué aurait en réalité été corrigé par l'effet de deux arrêts n° 55/2011 du 6 avril 2011 et n° 192/2011 du 15 décembre 2011. Cet argument est rejeté par la Cour, celle-ci estimant cette circonstance sans incidence sur l'existence du manquement.

S'agissant du maintien des dispositions relatives aux annonces de réduction de prix, l'Etat belge soutenait par ailleurs que ces dispositions relèveraient de la directive 98/6 en matière d'indication des prix des produits offerts aux consommateurs. La Cour rejette cet argument en considérant que cette dernière directive concerne l'indication des prix des produits par référence à différents types d'unités de mesure, et non pas l'indication des prix en général ou quant à la réalité économique des annonces de réduction de prix.

G.S.

2. BANKRECHT EN FINANCIËEL RECHT/DROIT BANCAIRE ET FINANCIER⁴

Régine Feltkamp⁵ en Elisabeth Wellekens⁶

Wetgeving/Législation

Verordening (EU) nr. 468/2014 van de Europese Centrale Bank van 16 april 2014 tot vaststelling van een kader voor samenwerking binnen het Gemeenschappelijk Toezichtsmechanisme tussen de Europese Centrale Bank en nationale bevoegde autoriteiten en met nationale aangewezen autoriteiten (GTM-kaderverordening) (Pb.L. 141 van 14 mei 2014, in werking getreden op 15 mei 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques

Deze verordening legt, conform artikel 6, lid 7 van de Verordening (EU) nr. 1024/2013 van de Raad van 15 oktober 2013 ("GTM-Verordening") het kader vast voor de praktische organisatie van de samenwerking op het vlak van prudentieel toezicht op kredietinstellingen tussen de ECB en de nationaal bevoegde autoriteiten als gevolg van de GTM-Verordening, die aan de ECB specifieke taken heeft opgedragen inzake dit toezicht, met bepaalde bijstandsverplichtingen voor de nationaal bevoegde autoriteiten en bepaalde verantwoordelijkheden inzake toezicht op bepaalde kredietinstellingen aan de nationaal bevoegde autoriteiten heeft voorbehouden in functie van het criterium van belangrijkheid van de instelling. De verordening bepaalt nader de structuren en methodologie voor de beoordeling en toetsing of een onder toezicht staande entiteit aangemerkt moet worden als belangrijk of niet, de toepasselijke procedures, de uitwisseling van informatie en de samenwerking, taaltechnische afspraken, de procedures inzake sanctiebevoegdheden, enz.

R.F.

Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124, 2003/125/EG en

⁴ Zowel de Europese als de nationale regelgever en de toezichthoudende autoriteiten zijn de laatste maanden bijzonder actief geweest. Dit overzicht bevat beknopte besprekingen van een selectie van de teksten die zijn gepubliceerd in de periode april-juni 2014 en is niet exhaustief.

⁵ Docent VUB, advocaat te Brussel.

⁶ Advocaat te Brussel.

2004/72/EG van de Commissie (Pb.L. 173 van 12 juni 2014, in werking getreden op 2 juli 2014)

FINANCIEEL RECHT

Financiële Markten – Marktmissbruik

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Abus de marché

Teneinde de integriteit van de financiële markten in de Unie te garanderen en de bescherming van de beleggers en het vertrouwen in deze markten te verhogen voorziet deze verordening een nieuw regelgevend kader inzake het verbod op handel met voorkennis en marktmanipulatie dat de vroegere Richtlijn 2003/6/EG en de bijhorende uitvoeringsmaatregelen vervangt. De verordening zorgt voor een uitbreiding van het toepassingsgebied en de draagwijdte van het marktmissbruikregime en voor aanpassingen in de verbodsbepalingen om rekening te houden met een aantal evoluties zoals handel via georganiseerde handelsfaciliteiten (“OTF’s”), otc-handel, nieuwe verhandelingspraktijken zoals high frequency trading, verhandeling van aan grondstoffen gerelateerde financiële instrumenten en emissierechten, en manipulaties inzake benchmarks (zoals Euribor- of LIBOR-benchmarks voor interbancaire leningtarieven). De verordening is van toepassing vanaf 3 juli 2014 behalve voor een reeks bepalingen inzake uitvoeringsmaatregelen die pas van toepassing zullen zijn vanaf 3 juli 2016 en de bepalingen inzake OTF’s, mkb-groeimarkten, emissierechten of geveilde producten die daarop zijn gebaseerd, die niet van toepassing zijn tot 3 januari 2017.

Voormelde verordening is samen te lezen met de nog om te zetten Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmissbruik (Pb.L. 173 van 12 juni 2014, in werking getreden op 2 juli 2014) dat de minimum voorschriften vaststelt voor strafrechtelijke sancties voor handel met voorwetenschap, wederrechtelijke openbaarmaking van voorwetenschap en marktmanipulatie. Deze richtlijn moet door de lidstaten worden omgezet tegen 3 juli 2016.

R.F.

Gedelegeerde Verordening nr. 527/2014 van de Commissie van 12 maart 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen wat de specificatie betreft van de instrumenten die een goede weerspiegeling zijn van de kredietkwaliteit van de instelling in het kader van de lopende bedrijfsuitoefening en die mogen worden gebruikt voor de uitkering van een variabele beloning (Pb.L. 148 van 20 mei 2014, in werking getreden op 9 juni 2014)

BANK- EN KREDIETWEZEN

Toezicht op de kredietinstellingen – Verloning

BANQUE ET CRÉDIT

Contrôle des banques – Rémunération

Deze gedelegeerde verordening bepaalt welke categorieën van instrumenten een goede weerspiegeling zijn van de kredietkwaliteit van de instelling in het kader van de lopende bedrijfsuitoefening en die gebruikt mogen worden voor de uitkering van een variabele beloning. De gedelegeerde verordening verschaft de nadere technische bepalingen waaraan deze categorieën van instrumenten moeten voldoen alsmede de technische procedures voor afwaardering, opwaardering en omzetting van deze instrumenten.

R.F.

Wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve belegging en hun beheerders (BS 17 juni 2014, in werking getreden op 27 juni 2014)

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Collectief beheer beleggingsportefeuilles – Alternatieve instellingen voor collectieve belegging

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Gestion collective portefeuille d’investissement – Organismes de placement collectif alternatifs

Deze wet beoogt de gedeeltelijke omzetting naar Belgisch recht van o.m. Richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en Richtlijn 2013/14/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 tot wijziging van Richtlijn 2003/41/EG betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening, Richtlijn 2009/65/EG tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe’s) en Richtlijn 2011/61/EU inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen ter voorkoming van een overmatig vertrouwen in ratings. De wet onderwerpt beheerders van alternatieve instellingen voor collectieve belegging (“AICB’s”) en AICB’s aan een bijzonder statuut en bevat 1) geharmoniseerde bepalingen inzake beheerders van AICB’s (deel II), 2) niet-geharmoniseerde bepalingen inzake openbare, institutionele en private AICB’s (deel III) en 3) niet-geharmoniseerde bepalingen inzake beheervenootschappen (deel IV). Specifieke bepalingen zijn voorzien voor kleinschalige beheerders van AICB’s. De AICB’s en de beheerders met België als lidstaat van herkomst worden onderworpen aan het toezicht van de FSMA.

Deze wet werd gewijzigd door een wet van 10 april 2014 (*sic*) tot aanvulling, inzake de verhaalmiddelen, van de wet betreffende de alternatieve instellingen voor collec-